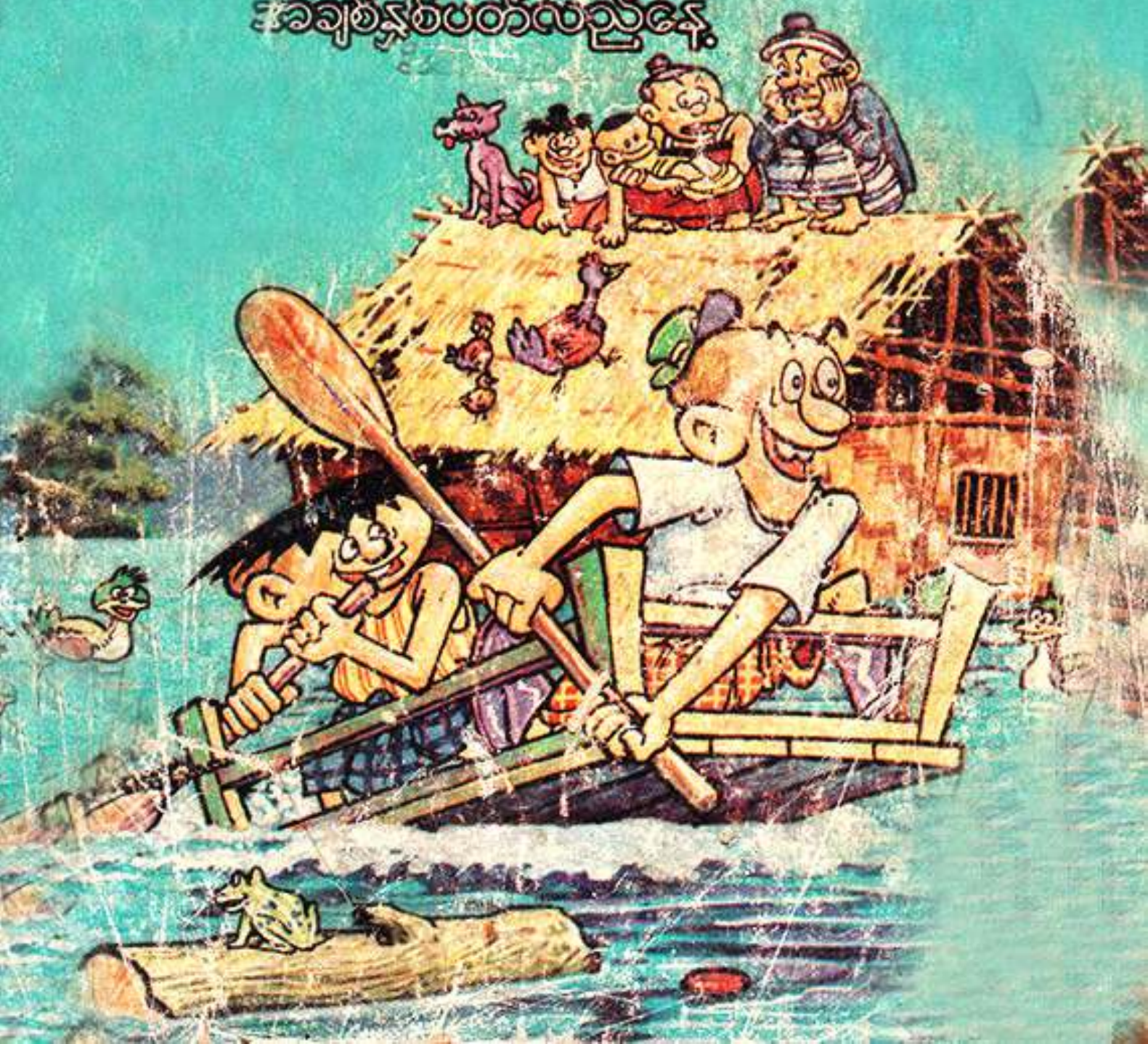

ရွှေလင်း

မြိုင်ရာရာ
တုတ်တုတ်
ကုန်းကန်

အချစ်နှစ်ပတ်လည်နေ့

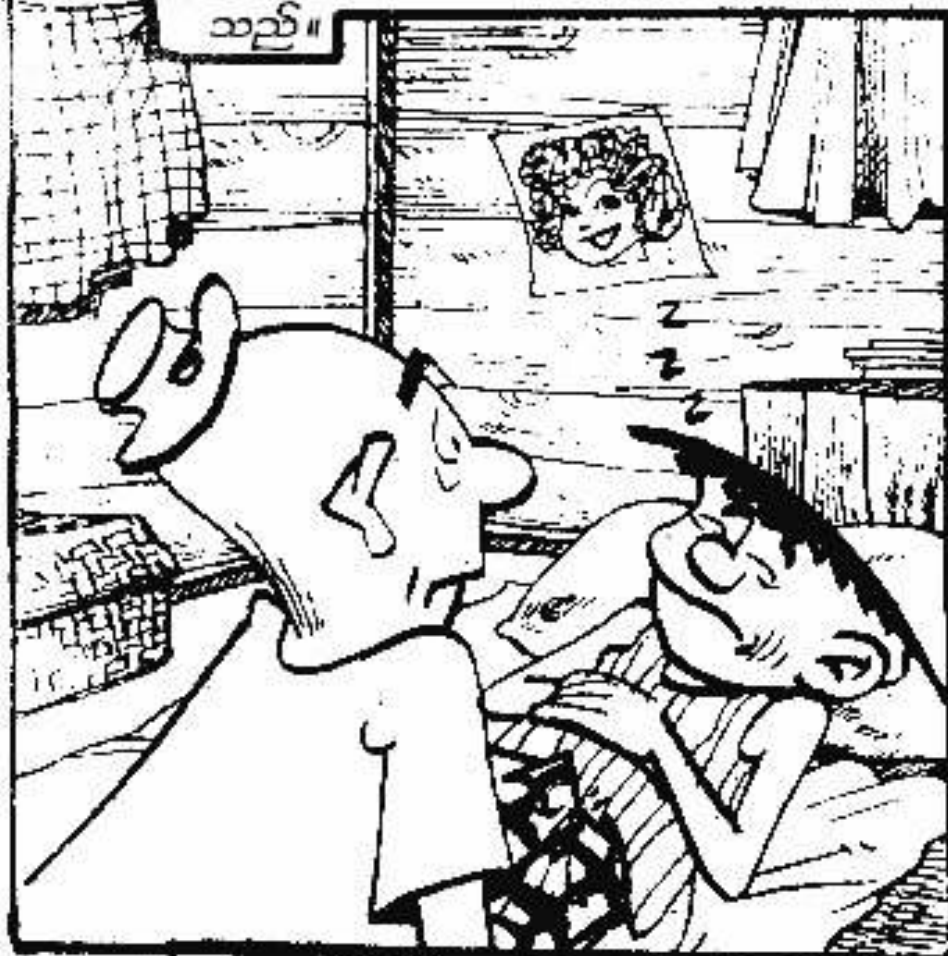

တောင်သူကြီး တို့အဖို့ရွှေရင်စိုနေရသော နှစ်မြစ်
သော်ငြားလည်း ကျွန်ုပ်နှင့်တပည့်ကျော်ဗိုက်ကလေး
တို့အတွက်ကား (မသေးမျှင် မကြည်ဖြူပေမည်)
ရက်တော်တော်ကြာကြာ အမဲပစ်မထွက်ရသည့်အတွက်
ဖိမ်တွေ့ရသော ကာလဖြစ်ပေသည်။

ဗိုက်ကလေးကား အခွင့်ကောင်းရသူတစ်ဦး၏ အပြုံးမျိုးဖြင့်
ခည်းစိမ်ကို ကောင်းကောင်းကြီး ယစ်မူးဒိမ်ခံပေတော့
သည်။

သို့နည်း ကျန်ုပ်တို့ဆရာတပည့်နှစ်ဦး
၏ ခည်းစိမ်ကျခြင်းကို အဘယ်နတ်ဆိုး
တို့မနာလိုဝန်တို့ ဖြစ်ရသည်မသိ။မိုး
ရွာသော နေ့တစ်နေ့တွင် ကျန်ုပ်တို့၏
ခည်းစိမ်ကို ဖျက်ဆီးပစ်လေသည်။

ထိုနေ့က ကောင်းကင်ပြင်တစ်ခုလုံးသည် အုံ့အုံ့ဆိုင်းဆိုင်းနှင့်
 မိုင်းမိုင်းညှိညှိရှိလှသည်။ အနောက်တောင်ဆီမှ မိုးသက်
 လေသည်လည်း ဟူးဟူးရားရားတိုက်ခတ်လျက်၊ မိုးခက်က
 လေးများသည် ချဉ်ဆက်မပြတ်။

ကျွန်ုပ်မြိုင်ရာအတွတ်ပီကိုယ်တိုင် ဆေးလေးရွာက
 ဟင်းမျိုးကြီးကို နှိမ်နင်းပေးသည့်အတွက် အမှတ်တရ
 ဂုဏ်ပြုလက်ဆောင်ရရှိထားသော ရေဒီယိုကလေး၏
 အသံသည် မိုးသံလေသံကြားဝယ်တိုးလိုက်ကျယ်လိုက်
 နှင့်...

ရေကြီးခြင်းကြောင့် လုပ်ငန်းခွင်သို့မဝင်နိုင်ကြသည့်အခါ
လည်းဖြစ်၊ စကားဝိုင်းတစ်ခုကို ဗဟုသုတကြွယ်ကြွယ်ဝဝဖြင့်
ဦးဆောင်နိုင်သူလည်းဖြစ်သော ကျွန်ုပ်၏အိမ်၌သာ အမြဲ
မပြတ် လေ့စဉ်နေတတ်ပေသည်။

ရွာသူရွာသားများမှာ တစ်ထွာကျော်ကျော်လောက်သာရှိသည့်
ပစ္စည်းလေးထဲမှ အသံမျိုးစုံ ထွက်နေသည်ကို တအံ့တဩ
အထူးအဆန်း ဖြစ်နေကြပေသည်။

ကြုံတိုင်းရွာသူရွာသားများသည် အပွန်ရှေးဆန်၍ပွန်ခွာ
မှရိုးသားသူများဖြစ်ပေသည်။ သူတို့၏ ရိုးသားခွာ အံ့ဩ
မှုသည် ကျွန်ုပ်တို့အတွက် ကံဆိုးမိုးမှောင်ကြခြင်းပင်။

ဒီနေ့
သုံးနှစ်တိတိပြည့်ပြီ
အပြေပေးတော့နော်

မေ့တောင်
နေပြီ၊

ဆရာတွတ်ရေ
ကျန်တော်တို့တော့
နောက်နှစ်
ငတ်ပြီထင်ပါရဲ့

ကျွန်ုပ်သည် တွေခနဲဖြစ်သွားကာ
အရှည်ကို တွေးကြည့်ရင်းရင်လေး
ဟန်ဖြင့်...

သဗ္ဗေသတ္တာ
ကမ္မသကာ
ပေါ့ဗျာ...

သောက်ညင်ကပ်
စရာတော့ပြော
ရောမယ်..

ဆရာတွတ်အပို့တော့
သားကောင်ရှိနေရင်
ပူခရာမလိုတော့
ပြောသာတာပေါ့

ကျွန်ုပ်မိမိကိုယ်ကို ခိတ်ကြီး
ဝင်မိသော်လည်း ဝမ်းသာရ
မည့်အချိန်မဟုတ်သောကြောင့်

ဒီလိုလဲမဟုတ်ဘူးလေ
ခင်ဗျားတို့မှာလဲ ဆန်ရှိမှ
အသားနဲ့လဲယူလို့
ရမှာပေါ့ဗျ..

အင်း...
ဒါလဲဟုတ်တာပဲ

ကျွန်ုပ်တို့ခဏားကောင်းနေရင်
မသေးမျှင် ဖွင့်ထားသောရေဒီ
ယိုမှ..

သောတရှင်များရှင်..
မိုးလေဝသ အထူးသတင်းကို
ကြေညာပါတော့မယ်ရှင်..

ရွာသူကြီးဦးစီသည် ရေဒီယိုကို
စိမ်းစိမ်းကြည့်ကာ နားစိုက်ထောင်
လျက်ရှိသည်။

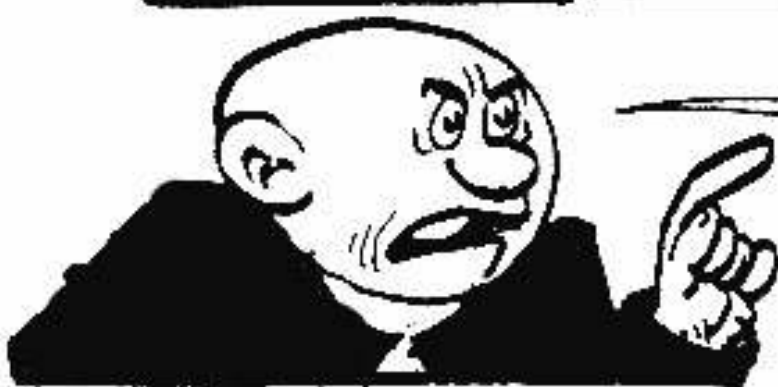
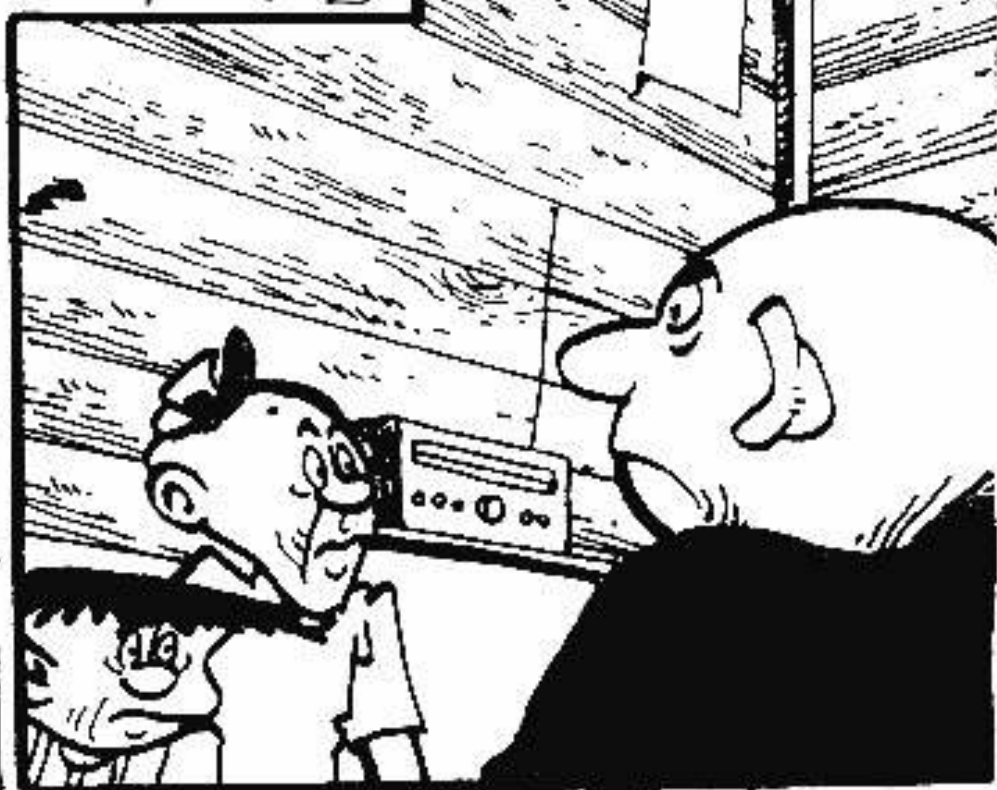
မိုးလေဝသနှင့်
ဇေယျဇေယျတိုင်းထွာ
ချက်များအရ မုတ်သုံ
လေသည် ပိုမိုအား
ကောင်းလာပြီး

ကျွန်ုပ်သည် သူကြီး၏ အမူအယာကိုကြည့်ကာ စိတ်ထဲ
ဝယ်ထင်ခနဲဖြစ်သွားသဖြင့် စကားဝိုင်းကိုပြန်စရန်တာစု
လိုက်မိသည်။

ဒီလိုပေါ့သူကြီးရော..
ရေကျသွားတော့လဲ
ပြန်စိုက်လို့..ရ..ရ..

မြစ်ရေကြီးခြင်း
သတိပေးချက်...
သောတရင်များရှင်
ချင်းတွင်မြစ်ရေ
သည် ခိုးရိမ်ရေ
အမှတ်ကိုကျော်
လွန်လာပျက်..

ကျွန်ုပ်တို့ကား မဆုံးလိုက်ပါချေ။
ရေဒီယိုမှ သတိပေးချက်ထပ်ပြန်လာ
ပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ထံဝယ်ရေဒီယို
ဖွင့်ထားမိခြင်းအမှားကိုနောင်တရ
နေမိတော့သည်။

ဘယ်လိုလဲတွတ်ပီရ..
မင်းအကောင်က
ခက....ခက...
အော်လှချည်လား..

၁၈

ထိုခဏ ကြုံတိုင်းရွာသားများသည်ကား ရိုးသားလွန်းသည့်
နေရာတွင် ရေဒီယိုကို မခေါ်တတ်အောင်အထိထုံအ
လွန်းလှပေသည်။ သည့်အတွက် ကျွန်ုပ်တို့သည် များစွာသနားခြင်း
ဖြစ်မိပေသည်။

မိုးလေဝသ သတိပေးကြေညာချက် မကြာခဏ လာနေသည့် အတွက် သူကြီး ဘီမုက်နှာပေါ်တွင် အလိုမကျမနှစ် မြို့ခြင်းများ ပေါ်ပွင့်နေသည်ကို ကျွန်ုပ်သတိပြုမိသည့် အတွက်..

ဒါက ဒီလိုရှိပါတယ်သူကြီး
ဟို...ဟို...ကြိုတင်ကာကွယ်
ပြင်ဆင်နိုင်အောင်..

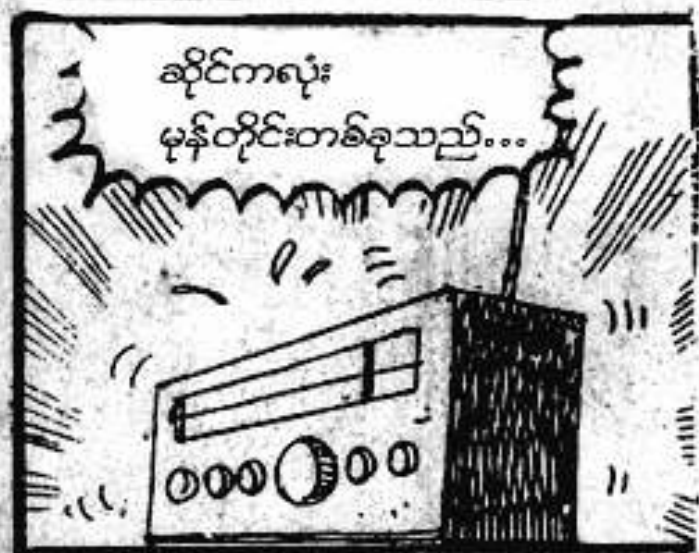

ကျွန်ုပ် စကား အဆုံးမသတ်နိုင်မီမှာ
ပင် သတိပေးတားမြစ်ချက်က
ထပ်လာပြန်ပါသည်။

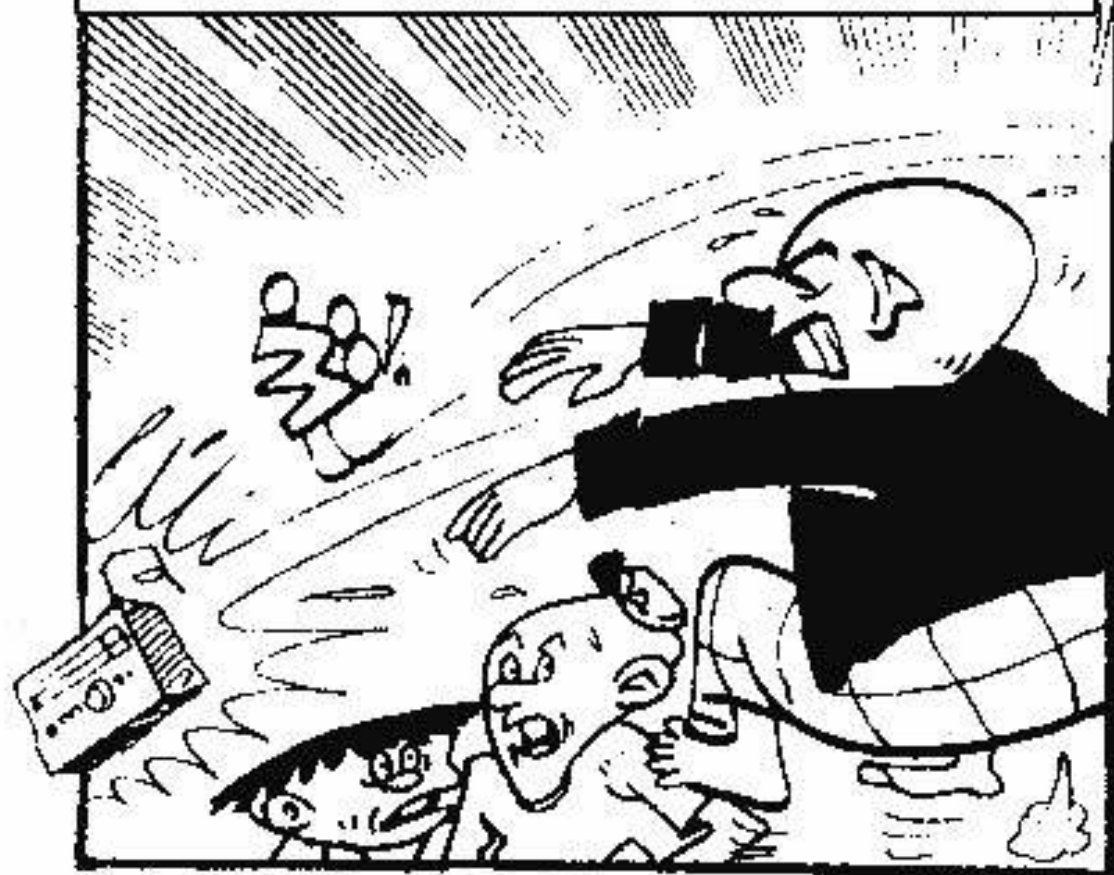
ဘင်္ဂလားပင်လယ်ကို
ဗဟိုပြုလျက်..

ဆိုင်ကလုံး
မုန်တိုင်းတစ်ခုသည်...

ရေဒီယိုမှ သတိပေးတားမြစ်ချက် မဆုံးမီ
မှာပင် သူကြီးဘဏိသည် ရေဒီယိုကိုကောက်
ယူလျက် အခန်းနံရံသို့ပစ်ပေါက်လိုက်
လေသည်

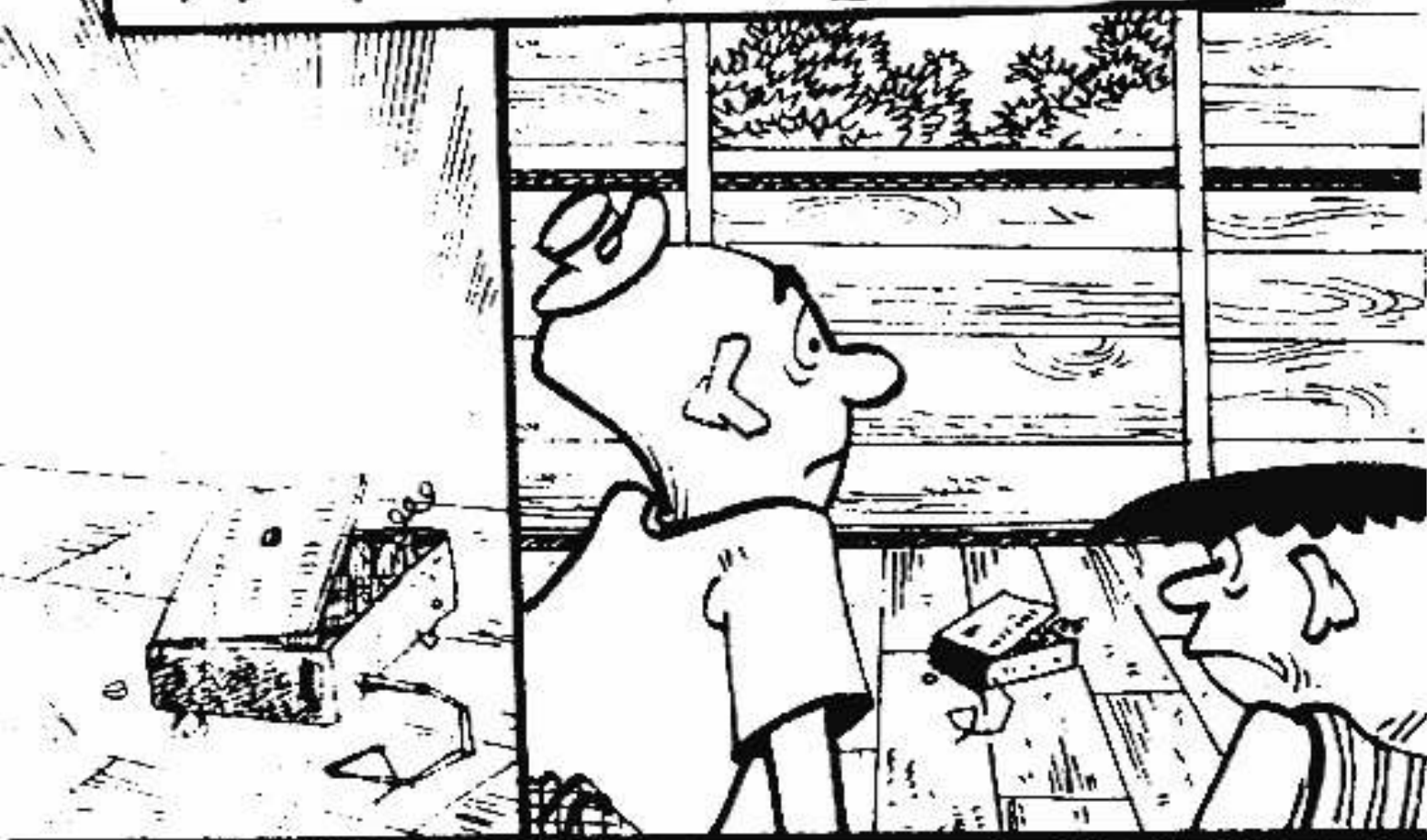

ကျွန်ုပ်အပါအဝင် ပိုင်းထိုင်နေကြသူများ အံ့အားတသင့်
ဖြစ်နေကြစဉ် သူကြီးဘဏိသည်ဒေါပွပွဖြင့် ပြောဆိုထွက်
ခွာသွား၏။

ဟေ့...တွတ်ပီ...နောက်ကို
ဒီလိုအကောင်မျိုးဘယ်တော့မှ
ယူမလောနဲ့၊ ဘယ်နှယ်ကွာ၊
ရေခဲကခဲကြီးခိုင်းရတယ်လို့

ကျွန်ုပ်လည်း ငိုအားထက်ရယ်အားသန်ရမည့် ထိုအဖြစ်အပျက်
ကိုကြည့်ရင်း ကြမ်းခင်းပေါ်တွင် တစ်ခဏီဖြစ်သွားသော
ရေဒီယိုလေးကို မင်သက်ငေးမောနေမိတော့သည်။

တစ်အိမ်လုံး ငြိမ်သက်တိတ်ဆိတ်နေကြစဉ် ကမ္ဘာပေါ်
တွင် ကျွန်ုပ် မကြားချင်ဆုံး အသံတစ်သံသည် မြည်ဟိန်း
တုန်ခါခွာ ထွက်ပေါ်လာတော့၏။

တော
ကထွတ်ပီ..

W!

ဒီနေ့
ကံမကောင်း
ပါလား

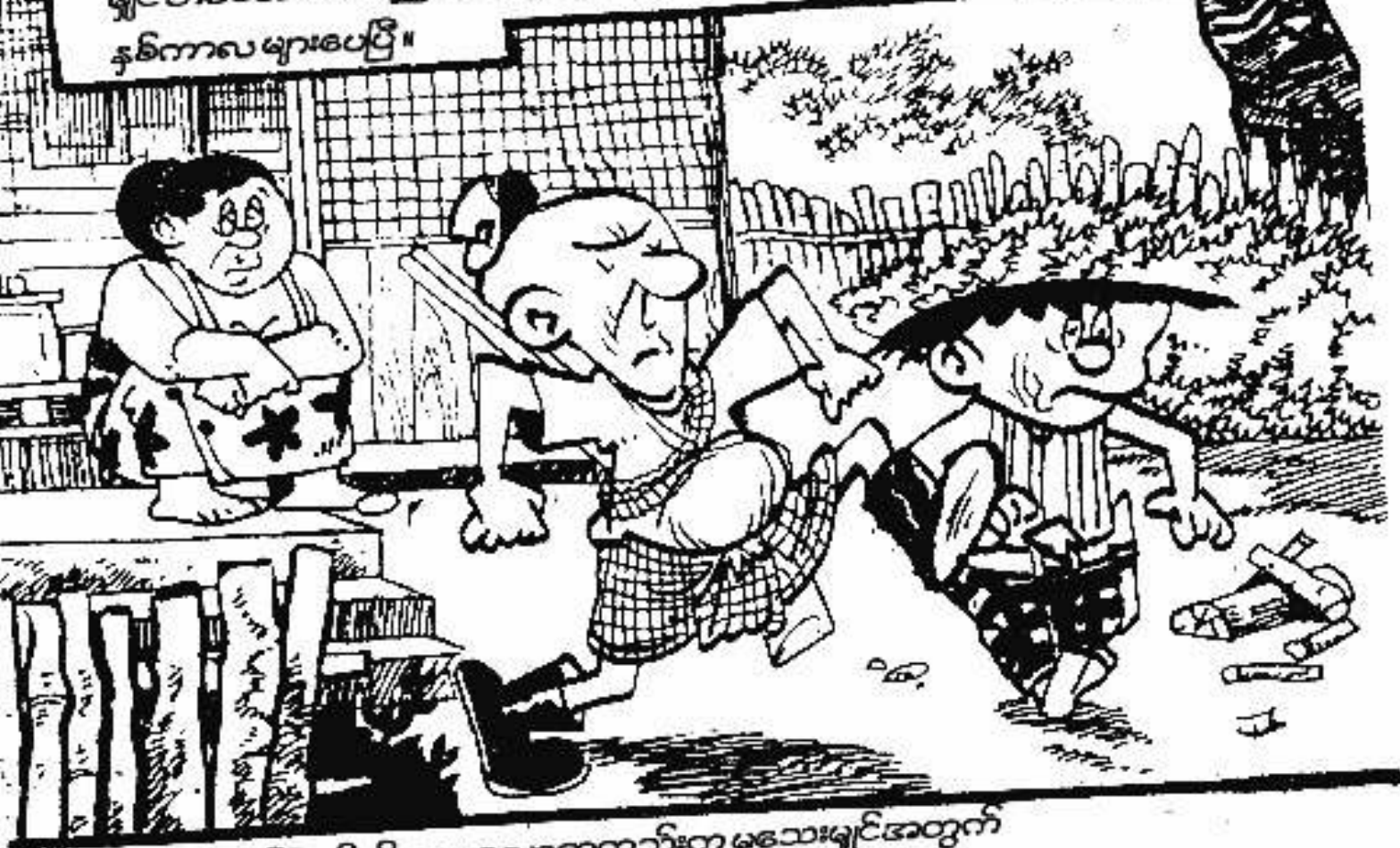
ကျွန်ုပ်မသေးမျှင်ကို အပြစ်ရှိသူတစ်ယောက်ပမာ မဝံ့မရဲ
မောကြည့်လိုက်မိသည်။ ကျွန်ုပ်တစ်သက်တာတွင် မသေးမျှင်
နှင့် ပတ်သက်သမျှ အနှိမ့်ချဆုံးဆက်ဆံ လိုက်ရသည့်အခါဟု
ဆိုသော် မမှားတန်ရာ။

မည်သို့မှ မပြစ်နိုင်သော ရာဇသံကို မသေးမျှင်ပေး
ချေပြီ။ အလျော်တောင်းရအောင်ကလည်းတန်ဖိုးပေး
ဝယ်ထားရသော ပစ္စည်းမဟုတ်။ ဈေးလည်းမဖြတ်တတ်။
ပြီးတော့သူကြီးလည်းပြစ်ပြန်။ ရှင်းပြ၍လည်းနားမလည်လျှင်
ကျွန်ုပ်ရေဒီယိုကြောင့် ရေကြီးသည်ဟုသတင်းလွှင့်လိုက်
မှပြင့် ကျွန်ုပ်မြိုင်ရာဇာတွတ်ပီ
ရာဇဝင်ရှိင်းပေတော့မည်

မသေးမျှင်ဒေါသထွက်မည်ဆိုလျှင်လည်း ထွက်လောက်ရာ
ပါပေ။ ကျွန်ုပ်နှင့်ဗိုက်ကလေးတို့ အမဲပစ်ထွက်တိုင်းမသေး
မျှင် တစ်ယောက်တည်းအိမ်တွင်ပျင်းပျင်းနှင့် ကျန်ခဲ့သော
နှစ်ကာလများပေပြီ။

ထိုရေဒီယိုလေးရလောကတည်းက မသေးမျှင်အတွက်
အဖော်ပြန်ခဲ့ရလေသည်။ ရေဒီယိုကလာသော သိချင်း
များကို လိုက်ညည်းရင်း မသေးမျှင် အိမ်အလုပ်လုပ်
နေတတ်၏။

တွတ်ပြန်လာယင်....ရန်တွေမယ်လို့
စိတ်ကူးတယ်...သားကောင်ပါလာ
တော့လဲ....ပျော့ရတော့တာပါ
ပဲကွယ်....ဒန်...တန်...တီး..

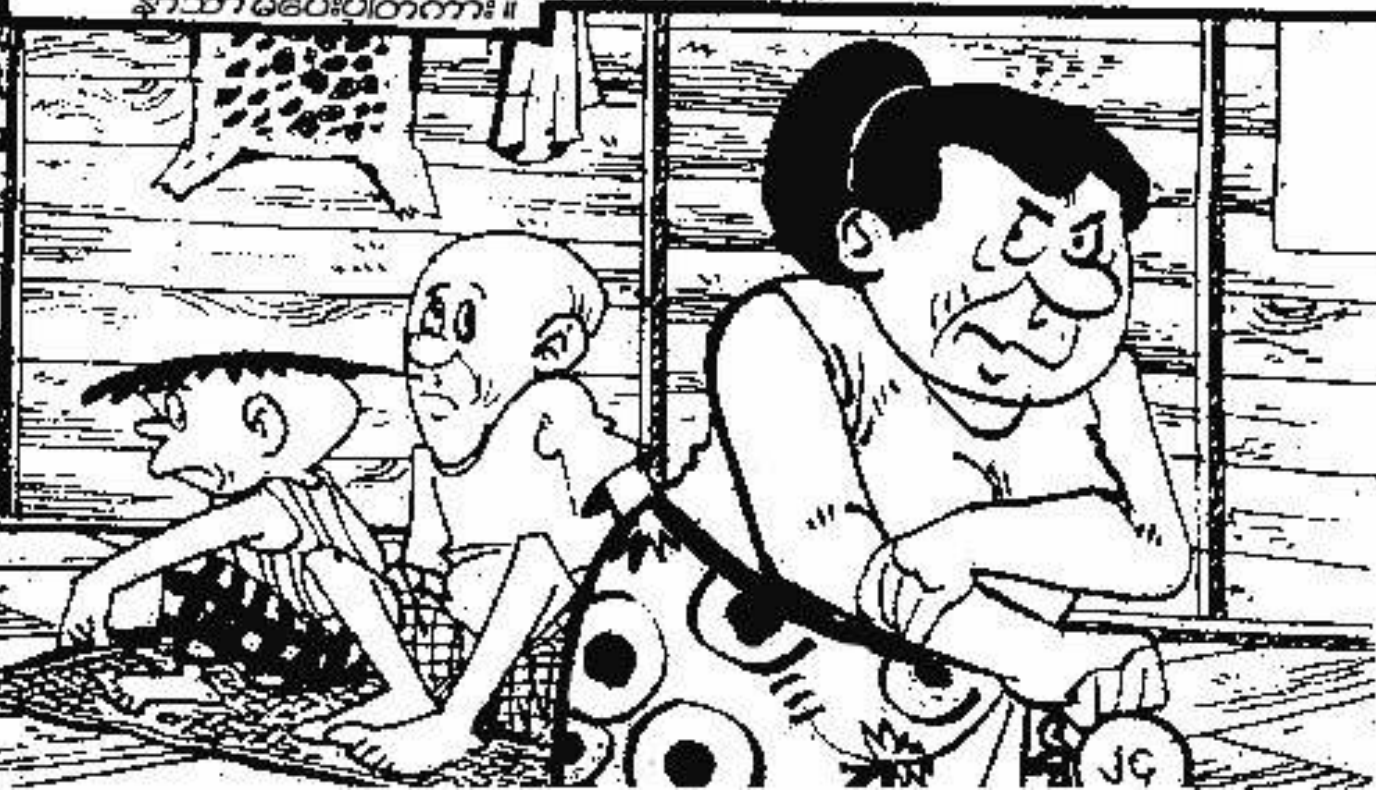

ကျွန်ုပ်ကံမကောင်း အကြောင်းမလှသဖြင့် သားကောင်
ရမလာသည့် နေ့မျိုးများ၌ ယခင်ကလိုတင်းတင်းမာ
မာဆက်ဆံခြင်းမရှိတော့။

ဒီနေ့မရလဲနက်ပြန်
ရမှာပေါ့တော်

သွေးရိုးသားရိုးမှ
ဟုတ်ရဲ့လားမသိဘူး

ကျွန်ုပ်သည် ရေဒီယိုလေးနှင့် ပတ်သက်၍ မသေးမျှင်
ဒေါသရေချိန် အတိမ်အနက်ကိုခန့်မှန်းမိသည့်အတွက်
ခပ်မဆိတ်နေလိုက်ရတော့၏။ ကံကြမ္မာကားကျွန်ုပ်
နှင့်ဗိုက်ကလေးတို့၏ ခဏ်းခိမ်ခံမှုကိုကြာရှည်မျက်
နှာသာမပေးပါတကား။

မိုးလေဝသ အခြေအနေ
ပြန်လည်ကောင်းမွန်
လာပေပြီ။ ကျွန်ုပ်တို့
ကြုံတိုင်းရွာကလေးတွင်
လည်း ရေများပြန်ကျနေ
၏။ ကလေးများကား
ရေခပ်ခပ်ဝယ် အပျော်ကြီး
ပျော်နေကြလေတော့၏။

ဟဲ့...ကလေးတွေ
ခြေအေးလက်အေးနဲ့
ဥပါဒ်ရောက်နေအုံးမယ်

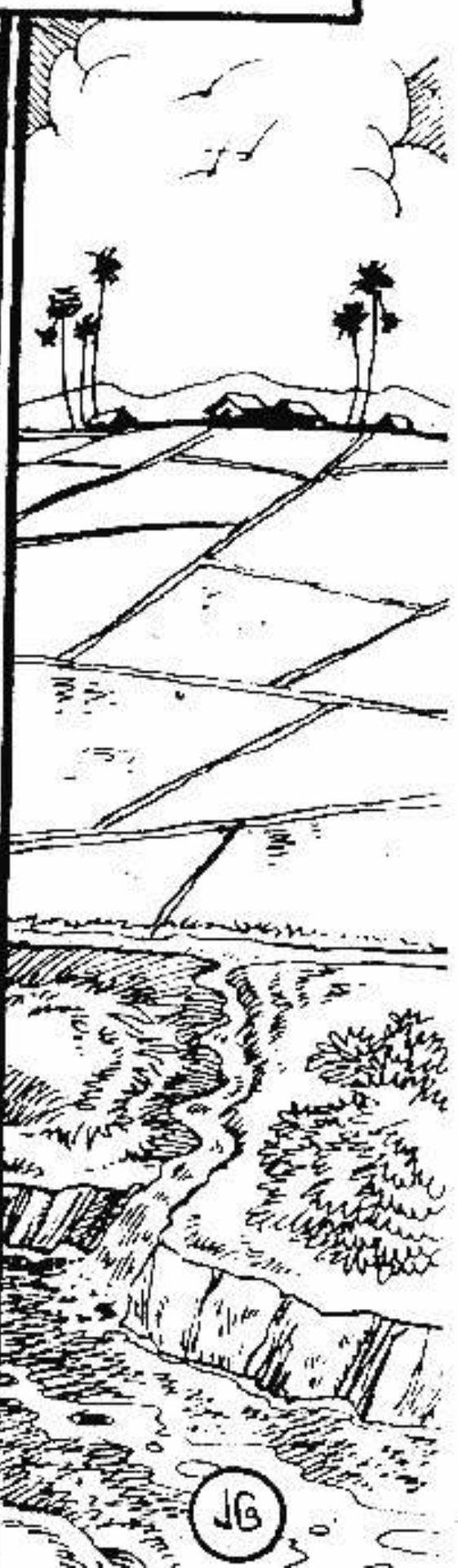
ဘယ်က
ဦးဘကိုပြောတာ
လဲမသိဘူးကွာ

ဟိုဘက်ရွာကပဲ
ဖြစ်မှာပေါ့

ရေပြန်အကျတွင် မြေပြန်လွင်ပြင်ညှိနှင့်လယ်ကွက်များ
ပေါ်လွှမ်းနေသောရေတို့သည် ချောင်းထဲသို့စီးဝင်
ကြလေသည်။ ထိုချောင်းထဲမှရေတို့သည်မြစ်ထဲသို့တစ်
ဆင့် စီးဆင်းသွားကြ၏။

ကြုံတိုင်းရွာရှိတံငါလုပ်ကိုင်ကြသူများ
သာမက ရွာလုံးကျွတ်နီးပါး ရွာသူရွာ
သားအားလုံး ငါးဖမ်းခြင်းအလုပ်ကို
တပျော်တပါး လုပ်နေကြချေပြီ။

ကျွန်ုပ်သည် မြိုင်ရာဇာတွတ်ပီဟူသော ဆွေခင်မျိုးဆက်မုဆိုး ဂုဏ်သိက္ခာကို ထိန်းသိမ်းထားလိုပါသော်လည်း မသေးမျှင် မျက်နှာပေါ်တွင် မိုးလေဝသ အခြေအနေမကောင်းလှသောကြောင့် တပည့်ကျော် ဗိုက်ကလေးကို လက်တို့ခေါ်ကာ ငါးဖမ်းထွက်ခဲ့ရလေတော့သည်။

ဆရာတွတ်ကလဲ
မုဆိုးဆိုတာငါး
ဘယ်လိုဖမ်းတတ်
မှာလဲဗျာ..

ကွင်းထဲရောက်မှ
အခြေအနေ
ကြည့်လုပ်ကြတာ
ပေါ့ကွာ

ကျွန်ုပ်နှင့် ဗိုက်ကလေးတို့ရွာပြင်ကွင်းထဲသို့ထွက်
ခဲ့ကြလေသည်။ ရွာသားများကားကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦးကို
ကြည့်ကာ နောက်ပြောင်ကြချေပြီ

ဟဲ့... မုဆိုးကြီးက
တံငါလုပ်တော့
မလို့လား..

အကျွန်ုပ်တို့
တွတ်ပီဟူသော...

မြစ်ရေပြန်ကျနေခြင်းဖြစ်သောကြောင့် ရေနံအတူ ကုန်းပေါ်သို့
ရောက်လာသော ငါးမျိုးစုံတို့က သူ့ထက်ငါ့ချောင်းထဲသို့အ
လှအပျက် ခုန်ဆင်းနေကြ၏။

ငါးများကို ပင်ပင်ပန်းပန်းဖမ်းစရာ မလိုပါချေ။ ပုဆိုးဟောင်းတစ်ထည်တွင်းသို့ ငါးလုံး
အနေတော်နှစ်ချောင်းထည့်ကာ မြေတွင် စိုက်ထားလိုက်ရုံဖြင့် ငါးဖမ်းပိုက်သဘောမျိုး
ဖြစ်သွား၏။ ပုဆိုးထဲတွင်ငါးများတင်ကျန်ခဲ့ပြီး ရေများက
ခပ်သွားပါလေသည်။

နောက်ဆုံးပေါ်
ငါးဖမ်းနည်းထင်တယ်
ဆရာတွတ်..

ကျွန်ုပ်နှင့် ဗိုက်ကလေးလည်း ရွာသားများကို အတုယူကာ အိမ်ခြင်ထောင်ကို
 ငါးပမ်းပိုက်သဖွယ်ပြု၍ ငါးပမ်းကြရချေပြီ။ ဗိုက်ကလေး ခလွယ်သိုင်းလွယ်ထားသော
 လွယ်အိတ်နှစ်လုံးတွင် ငါးမျိုးစုံဖြင့်
 ပြည့်နေ၏။

တံငါအလုပ်က
 မုဆိုးအလုပ်လို့
 ကျည်ဆန်မကုန်ဘူးနော်
 ဆရာတွတ်..

ကျွန်ုပ်သည်ကား မုဆိုးကျော်ဘွဲ့ကို
 ခံယူထားသူပီပီမိမိ လက်ခွမ်းကို
 ပြခွင့်မသာသဖြင့် တံငါအလုပ်ကို
 ဝတ်ကျတန်းကျ စိတ်မပါတာပါ
 လုပ်နေရပါတော့သည်။

ညနေစောင်း အိမ်ပြန်ရောက်သောအခါ ငါးမျိုးစုံအလှူပယ်ရခဲ့သော်လည်း ကျွန်ုပ်နှင့် ဗိုက်ကလေးမှာရေထဲတွင်တစ်နေ့ကုန် ရပ်ခဲ့ကြရသောကြောင့် ခြေပစ်လက်ပစ်လဲကြရတော့၏။ မသေးမျှင်ကား တပြုံးပြုံးဖြင့်...

ဗိုတ်ငါးတွေကိုနေ့လှမ်း ထားရမယ်..

ကြုံတိုင်းတစ်ရွာလုံး ငါးညှိနဲ့သင်းနေချေပြီ။ ကံကြမ္မာကား အံ့ဩဖွယ်ရာ ကောင်းပေ၏။ ကျွန်ုပ်မှဆိုးကျော်ကြီး ကိုပင် တံငါသည်ဘဝသို့ တွန်းပို့ပေးခဲ့ဖူးပြီမဟုတ် ပါလား..

ကြောင်တွေတော့ အမြင်ကပ်လာပြီ

တံငါအလုပ်ကမှ ကံကောင်းသေးတယ်

မြစ်ရေကြီးခြင်းက မြန်မာ
မူဆိုးကျော် ကျွန်ုပ်မြိုင်ရာစာ
တွတ်ပီ၏ အသရေကိုညှိုးနွမ်း
သေးသိမ်ခေခဲ့ပြီဟု ကျွန်ုပ်
ယူဆသောကြောင့် ကျွန်ုပ်၏
လက်ခွဲတော် နှစ်လုံးပြူးသေနတ်
ကိုတယုတယပြန်သနေမိပါ
တော့သည်။

ကံမကောင်းတဲ့
နေ့တွေပြန်ကြုံရ
အုံးတော့မှာပါ
လား...ဟင်း...

ငါးခြောက်များဟောဟောသီသီရှိနေသဖြင့် ဟင်းစားအတွက် ပူပင်စရာမလို
သောကြောင့် မသေးမျှင် ၏ အငြိုအငြင်ကို မခံရလေ။ ကျွန်ုပ်တို့ထံဝယ်တန့်နဲ့
ခံစားရလေပြန်ရသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ထွက်ဖို့ ပြင်ဆင်တော့သည်။

အမဲပစ်
ထွက်မလို့..

အိမ်မှာလဲ
ဟင်းစားတွေ
ရှိသေးသားနဲ့.

မြက်မြက်ကလေး
စားချင်လို့ပါကွာ..

အမဲရတော့မဲ့
အတိုင်းပဲ..
လေသံက...

သို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်နှင့်ဗိုက်ကလေးသည် မရောက်တာကြာပြီဖြစ်သောရိုးမတောတွင်း သို့ဝင်ခဲ့ကြပေသည်။ ခင်ညိုတောတန်းတို့သည် ကျွန်ုပ်တို့အတွက်ထာဝရ ခိမ်းလန်းနေကြခြင်း။

တောတောင်တို့၏ သဘာဝကား ကျွန်ုပ်
၏ ခိတ်ဓာတ်တက်ကြွမှုကို တွန်းအား
ပေးနေသကဲ့သို့ရှိ၏။ ကျွန်ုပ်၏ခြေ
လှမ်းတိုင်းသည် အားမာန်အပြည့်ဖြင့်..

ကျွန်ုပ်၏ မုဆိုးသက်နှစ်ပေါင်းများစွာ အတွေ့အကြုံကြောင့် ရိုးမတောသည် တစ်ခတစ်ခ နက်သည်ထက် နက်လာသည်ကို ကျွန်ုပ်သတိထားမိလေသည်။

တပည့်ကြီး
မျက်စိလျှင်လျှင်
နားပါးပါးထားတော့
အခခအရာရာ
သတိရှိပစေနော်..

ကျွန်ုပ်၏ သတိပေးစကားကြောင့် တောနက်နက်ထဲ
ရောက်နေပြီကို ဗိုက်ကလေးသတိမူမိသွားလေသည်။
ကျွန်ုပ်အနားသို့ မသိမသာ တိုးကပ်လာ၏။

ဆရာတွတ်
တစ်ယောက်လုံး
ရှိ...ရှိ...

ကျွန်ုပ်နှင့် ဗိုက်ကလေးတို့ရှေ့သို့သစ်ကိုင်းခြောက်တစ်ခုကျိုးကျလာသဖြင့်
 ရုတ်တရက် လန့်သွားကြခြင်းသာဖြစ်ချေသည်။ အပေါ်မော့ကြည့်လိုက်သောအခါ
 ရှဉ့်ငယ်ကလေးများတစ်ပင်မှတစ်ပင် တစ်ကိုင်းမှတစ်ကိုင်း
 ကူးနေကြသည်ကို တွေ့ရ၏။

ဖာလုံဝက်ခန့် တောလည်မိကြသောအခါ ကျွန်ုပ်၏
 အာရုံထဲသို့ ခပ်လှမ်းလှမ်းဆီမှ အသံများပြေးဝင်လာ
 ကြ၏။

ကျွန်ုပ်လည်း လက်ခွဲတော်နှစ်လုံးဖြူးသေနတ်ကို အသင့်အနေအထား
ပြင်ဆင်လိုက်ပြီး အသံလောရာဆီသို့ မမှိတ်မသုန် အကဲခတ်လိုက်၏။

ဟဟ- တွေပါချေပြီ။ ကျွန်ုပ်တို့နှင့်လီး
ကိုးရိုက်အကွာ ရှိမချောင်းတစ်ခု
တွင် တောဝက်တစ်အုပ်ရေသောက်
ဆင်းနေကြ၏။

စားရချည်
သေးရဲ့...
ဟဟဟ...

ကျွန်ုပ်ရောက်နေသောနေရာမှာ ပစ်ကွင်းအနေအထား
သိပ်မကောင်းလှသဖြင့် လုံခြုံထိရောက်မည့်နေရာကို
ကျွမ်းကျင်စွာ ရွှေ့ပြောင်းလိုက်သည်။

ထိုအချိန်တွင် ကျွန်ုပ် စိတ်ထဲ၌လည်း
မုဆိုးကျော်ဂုဏ်ကိုပြန်လည်ထိန်းသိမ်းလိုစိတ်များ
တဖွားဖွားဖြစ်နေရကား ပစ်ကွင်းကိုသေချာစွာ
ချိန်ရွယ်နေမိပေသည်။

